

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVII. évfolyam 6. szám

Karácsony

A Krisztus király ünnepén templomunkban szentmise áldozatot bemutató dr. Bábel Balázs érsek atya nekünk szóló karácsonyi gondolatait olvashatjuk az alábbiakban: „Jézus Krisztus születése, Isten irgalmas szívének jele örvendeztessen meg bennünket ezen a karácsonyon. A jövő év minden napját világosítsa meg fényével a mi "felkelő Napunk". Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott Karácsonyt és kegyelmekben gazdag, békés új évet a kerekegyházi és fülöpházi híveknek."

Dr. Bábel Balázs
kalocsa-kecskeméti érsek

Karácsonyi ének

Krisztusban szeretett Testvéreim!

Jókai Mór egyik kedves elbeszélésében a következőket olvassuk:

„Élt valahol a világban egy nagyon szegény cipész, akinek semmije sem volt e mostoha földön, csak kilenc gyermeke. Anyjuk már régen meghalt, és így a cipésznek egyedül kellett gondoskodnia fenntartásukról és felnevelésükről. Bizony, temérdek gondot okozott ez neki, de örömmel tette és édesanyjuk helyett is szeretette őket. A legnagyobb gond akkor szakadt rá, amikor karácsony közeledett. Szeretett volna ő is nagy karácsonyfát állítani sok dísszel, de sajnos a fukar élet nem engedte meg.

Akkor gondolt egyet, hogy gyermekeit megtanítsa egy szép karácsonyi énekre, és az lesz az ő karácsonyi ajándékuk. Így is történt. Elérkezett a szenteste és a népes család boldogan énekelte:

„Mennyből az angyal lejött hozzátok, pásztorok, pásztorok...” – zengett, harsogott az ének, és amikor a végére értek, kezdték előről. Szomszédjukban egy magába fordult, megkeseredett úr lakott, aki már nem bírta elviselni a többször ismétlődő éneket. Azért átkopogott hozzájuk, és ezer forintot ígért, ha abbahagyják. A cipész el is fogadta az ajánlatot, majd elcsendesedtek. De a csend, a hallgatás nem sokáig tartott. Sem az édesapa, sem a gyermekek nem bírták elviselni, hogy szívük ne ujjongjon az ének szárnyain. Ezért az édesapa visszaadta a pénzt, a család pedig boldogan énekelte tovább a karácsonyi éneket.

Azt hiszem kedves Testvéreim, mi is így vagyunk, hogy a világ minden kincséért el nem hagynánk ennek a szent éjszakának, Jézus Krisztus születésének ünneplését, és mi sem hagynánk abba a karácsonyi éneket.

Énekelnünk kell az angyalok tiszta lelkületével: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békeség a földön a jóakarátú embereknek.” Imádjuk és dicsőítjük az Istengyermekeket azzal az odaadó lelkülettel, ahogyan édesanyja, a Boldogságos Szűzanya bepólyálta, jászolba fektette, nézte, szerette, imádkozta. Íme, az Istennek, a Magasságbelinek a Fia, az ő Fia is. Leborulunk, és a Biblia szavaival mondjuk:

„Istenünk, jóságos vagy és hűséges. Türelemmel és irgalommal kormányozod a mindenséget. Ha vétkeztünk is, a teid vagyunk, hisz ismerjük hatalmat. De nem akarunk vétkezni, mert tudjuk, hogy Hozzád tartozunk.”

Beteljesedett a Kr.e. VIII. században élt Ozeás prófétának a jövendölése:

„Eltüntetem az országból, az íjat, a kardot, a háborút, és zavartalan nyugalmat biztosítok nekik. Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek igazsággal, törvénnyel, jósággal és szeretettel. Eljegyezlek hűséggel, hogy megismerd az Urat.”

Istennek e csodálatos tervére támadt az ember bűnnel. Az Isten kiveszi a kezünkől a fegyvert, de az ember makacsul markolja. Isten békét kínál, az ember háborúba kezd. Hűségéről biztosít az Úr, az ember hűtlenséggel válaszol. Boldog lehetne az ember, ha inkább boldogtalanná teszi önmaga és mások életét. Egyházunk kiemelkedő szentje, Assisi Szent Ferenc, aki az első betlehemet felállította, élő szereplőként ünnepelte a szent éjszakát.

Kortársai őt „Mindig örvendező testvérnek” nevezték. Szerzetes rendjének a szegénység mellett az egyik legfontosabb szabálya az örvendezés, a mosoly volt. Nem tűrte a szomorúságot. Amikor egy szép napon egy búskomor testvérrel találkozott, megkérdezte tőle, miért ilyen szomorú az arca.

–„Talán megbántottad az Istent? Mert a szomorúságra csak ez az egyetlen magyarázat lehet. De ha így történt, igyekezz rendbe hozni a dolgot Istennel és ne terheld a többieket szomorúsággal.”

Kedves Testvéreim! Karácsonykor vigyünk örömet másoknak. És ha ehhez az szükséges, hogy lelkünkől letisztítsuk a bűnt, akkor mi legyünk ebben is az elsők, a példamutatók.

És énekeljünk a kisdéd Jézusnak, Szent Józsefnek alázatával, szorgalmával, gondoskodásával. Énekeljünk a pásztorok szerénységével, egyszerűségével, de örvendező szívével. Krisztus Jézus születése nekünk új életet jelent, és a kegyelem győzelmének lehetőségét jelenti. Valójában mindennek másnak kellene lennie a legelső karácsony óta és minden karácsony után.

A legmélyebb igazságot foglalta össze versében Harsányi Lajos római katolikus pap, a magyar katolikus líra megújítója:

„Ha Krisztus nem jött volna el a szépnek, jónak, és igaznak nem lett volna itt soha hely, sátor alatt tanyáznánk most is, ha nem jött volna el.”

De Krisztus eljött, és ez a mi örömünk. Énekeljünk hát és ünnepeljünk. És ez az ének és ünnep alakítsa minket új emberekké, hogy a szépnek, jónak és igaznak legyen helye családjainkban. Ámen

Kollár Balázs plébános

Adventi utazás

Krisztusban szeretett Testvéreim!

Legtöbben ismerjük az utazás izgalmát. Különösen akkor, ha nagy feladatok várnak ránk, vagy ha az út végén olyan valakivel találkozhatunk, akivel már hosszú ideje találkozni szeretnénk.

Most ilyen út előtt állunk. A körülmények sem mindennapiak, sőt rendkívüliek. Miközben ugyanis járjuk az utat Názáretből Betlehemig, nemcsak földi utazást végzünk, hanem az Isten útját is szeretnénk megismerni és eljutni Őhozzá.

Erre különösen alkalmas idő az Advent, az Úrjövet. December amúgy is zaklatottá teszi az embert, hívőt, hitetlent egyaránt. A kölcsönös ajándékozás láza az utóbbi időkben a kereskedelem karjaiba kergeti még a szegény jó szándékúakat is, és egyre jobban halványul annak alakja, aki miatt létrejött a karácsony. Sokféleképpen lehet készülni a szeretet ünnepére. A legfontosabb viszont az, hogy őszinte vágy legyen bennünk arra, hogy találkozzunk Jézussal. Az utat nem egyedül kell megtennünk Jézus felé, és nem is kell utazási irodába jelentkeznünk. Eleinte sötétben, egy gyertya fényénél botorkálunk, de aztán egyre világosabb lesz az ég, feljönnek a csillagok, és Mária, József alakja is egyre élesebben rajzolódik ki.

Útkereszteződéseknél sem kell kétségbeesnünk, mert mindig kapunk útbaigazítást. Ne arra, hanem mindig csak Betlehem felé menjünk. És miközben végigjárjuk ezt a különös utat, átalakul a lelkünk, kilépünk önmagunkból és észrevesszük a világban „vándorló” Istent, aki szállást keres.

Sokan szeretnének eljutni karácsonykor Jézushoz. Csakhamar észre fogjuk venni, hogy nem egyedül utazunk, hanem egyre többen leszünk a várva várt Szentestén. Ne fáradjunk bele. Ne forduljunk vissza. E nélkül a megrendítő út nélkül nem lehet találkozni a kis Jézussal. Ámen

Kollár Balázs plébános

Dr. Bábel Balázs érsek atya szavain keresztül üzen az Úr Lelke,
melyet hálással köszönünk.

Boldogság a betlehemi barlangban

Az idei karácsony előtti idő a végidőket (eszkatalógiát), annak is a félelmetes és ítéletes voltát (apokaliptikát) jutatta eszünkbe. Mindennapossá vált a terror, robbantás, a menekült áradattól és terroristáktól való félelem. A szabadságban élő ember kezd hozzászokni a rendkívüli állapothoz. Ezek után ünnepelni egy-két napig van-e értelme? Miért kell nekünk a karácsony és miért nem szoktatjuk le róla magunkat? Miért ez az ünnep, ha sokszor erőltetett ajándékozással is jár? Mégis miért igyekszünk karácsonykor jobbnak lenni, vagy jobbnak látszani, mint máskor? A pszichológusok azt mondják, hogy az ember sok ezer évre visszanyúló tudati világa elkísér bennünket. Még mindig öröm kíséri egy gyermek születését, ismerősök, barátok lelkendezve mondják, hogy megszületett a gyermek, a kis unoka, vagy valamelyik rokon. Karácsonykor valóra vált az Izajás-i jövendölés: „mert gyermek születik, Fiú adatik nekünk...” /Iz 9,5/. Ez a gyermek a megtestesüléssel minden emberrel rokonságba lépett, ez a gyermek mindannyiunk megváltója lett, ahogy az angyal meghirdette a pásztoroknak /Lk 2,12/. A gyermek Istentől, az Atyától jön, tehát eredetét nem

tudjuk teljesen kifürkészni, mert a Szentháromságos misztériumot véges létezőként nem tudjuk föltérképezni, de ez a Gyermekek a múlthoz, az emberi történelemhez is kötődik Isten ígéretéhez. Izajás próféta a „nekünk” szót hangsúlyozza a halál árnyékában élőknek, az emberiségnek ez az öröm adja meg a nagy világosságot, s ez ujjongást válthat ki belőlünk, mert a sok nehézség és értelmetlenség közepette is célt ad életünknek. Érettünk, miattunk történt a megtestesülés. A hatását is megjövendölte Izajás próféta „messzire kiterjed uralma, s a békének nem lesz vége. Dávid trónján királyságában, amelyet a jog és az igazság által megerősít és megszilárdít mostantól fogva mindörökké”. A valódi igazságon nyugvó béke ember és ember között. Aki azért született emberként, mert ember akart lenni, testvérévé és az Atya gyermekévé teszi azokat, akik ajándékkal adták létüket. János evangélista leszűkíti a földön azoknak a körét, akik ezt megtapasztalhatják, mert a világ nem fogadta be őt „ám azoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyenek” /Jn 1,12/. Tehát az a boldogság, amelyet Jézus hozott, azokat érinti meg, akik valamit őriznek a gyermeki lelkületből, akik őszintén tudnak csodálkozni, a jónak örülni és bízni. Akikből nem vették ki ez a gyermeki lelkület, azok megszólítottan érezhetik magukat, hogy nekünk született a Megváltó.

A jézusi születést éjszaka ünnepeljük: már ez is utal arra, hogy a fordulópontot érintjük, magunk mögött hagyjuk a sötétséget, vár ránk a hajnal világossága. Mögöttünk akarjuk hagyni a bűnöket, az istennélküliséget, és haladni akarunk az Istentől való világosság felé. Karácsonnyal, a Megváltó születésével elkezdődött a végleges kinyilatkoztatás, amely ma is tart, s amelynek mi is részesei vagyunk. Elkezdődött egy isteni program, mely a világegyetemet, a világtörténelmet, s magunkat is egyenként célhoz juttat. Minden látszat ellenére a világ Isten gondviselésével el fog jutni Őhozzá, mert Isten nem hagyja el ezt a világot, csak mi hagyhatjuk el Őt. Ha vállaljuk ezt a döntést, hogy befogadjuk Őt, akkor az istengyermekség örömeinek lelki derűivel élhetünk.

A betlehemi barlangról mindig a kiszolgáltatottság, a megalázottság, szegénység jut eszünkbe, kevésbé az, hogy Szűz Mária, Szent József, de a pásztorok és később a bölcsek is mennyire örültek. A természetes születés öröme után, a természetfölötti boldogságnak részesei lettek a hitük által, mert szilárdan hitték, hogy a prófétai jövendölés valóra vált. Isten ígéretét beváltotta, a nekünk született Fiú, Üdvözítőnk és Megváltónk lett. A betlehemi barlang boldogsága éppen ezért nem helyhez kötött. A keresztyén ember szívében a lélek derűje és öröme újra meg újra éled, ha Jézus Krisztus születésével a prófétai jövendölést magára vonatkoztatja: Gyermekek születnek és Fiú adatik nekünk.

Kegyelemteljes karácsonyt kívánok a kerekegyháziaknak.

Dr. Bábel Balázs
kalocsa-kecskeméti érsek

Aprószentek

Kezdetől fogva nagy tiszteletben részesültek a keresztények között azok a kicsiny gyerekek, akiket a féltékeny Heródes öletett meg, a kisded Jézus helyett.

Érdemeiket szent Ágoston egy prédikációjában így említi: „Azoknak a gyermekeknek égi születésnapját ünnepeljük, akikről az Evangélium mondja el, hogyan ölték meg őket. Örvendjen a Föld és örvendezzék az Egyház. Lám ez az istentelen gonosztevő nem használhatott volna ezeknek a boldog fiúcskáknak a leggyengédebb jóakarattal, mint amennyit gyűlöletével használt nekik. Azokat, akiket Heródes istentelensége, mint csecsemőket tépett le anyjuk kebléről, joggal tartjuk a vértanúk bimbóinak: hiszen ők az első virágbimbók az Anyaszentegyházban melyeket a hitetlenség téli fagyában az üldözés vihara megérlelt.”

Hányan lehettek az ártatlanok, nem tudni? Nem készült róla feljegyzés. A tudósok úgy vélik az akkori betlehemi népesség számát ismerve 20-30 gyermekről lehet szó.

A helyi hagyomány szerint az Aprószentek sírja a betlehemi bazilika alatt van, amelyet Nagy Konstantin építtetett édesanyja szent Ilona kérésére. – Jézus születésének barlangja fölé, és a kis sírok nem messze ettől a barlangtól egy sziklasírban voltak. 1347-ben Fra Poggibonsi és egy Miklós nevű barát járt a Szentföldön és följegyezte, hogy a születés barlangjától kelet felé van egy másik barlang, amely szűk, kereszt formájú barlangban folytatódik. Ott vannak eltemetve az Aprószentek. A

sírokat egész szorosan egymásmellé vájták a sziklába, kicsi gyermek méretűek. A sírokat a 15. század folyamán befalazták és nem tudtak róla sokáig.

A Ferences rend az 1962-évi felújítás során talált rá az elfalazott bejáratra és mikor kibontották előttük állt a görög kereszt alakú sírbarlang. A kereszt három szárának felső végében 4, 5, 4 darab szabályos sírmélyedést találtak a régi leírás szerint. A felgyülemlett törmelékben sok gyermek csontmaradvány volt. Valóban ezek lehettek az eredeti sírok? A kereszt formájú barlang bejárata előtt egy oltárt állítottak, amely a mai napig megtalálható.

A kicsiny sírok mögött egy lépcsőlejárát is feltárult, amelyről a 15. században egy Domonkos szerzetes Félix Faber emlékezik meg. A lejáratot és egy hozzá kapcsolódó sziklába vágott folyosót a Ferencesek titokban készítették, hogy a saját kápolnájukból bármikor közvetlenül átmelessenek Jézus születésének barlangjába a mohamedánok és az ortodoxok tudta nélkül.

A Születés templomának barlangrendszerében van eltemetve szent Jeromos is.

Római Egyház a 4. század óta december 28-án Karácsony közvetlen közelében ünnepli „égi születésnapjukat”

Ezen a napon kell megemlékeznünk a mai Heródesek és Heródesnek áldozatairól a meg nem született gyermekekről. A magyarok sajnos élvonalban állnak az abortuszok gyakoriságának sorában. Nem is csoda, ha mindenféle baj és veszedelem sújtja országunkat, népünket. Csak a Jóisten irgalmában reménykedhetünk, hogy valahogyan kiengeszteljük Őt *azért a nagy bűnért, amihez egy egész ország asszisztált és még ma is ezt teszi.*

Uram irgalmazz nekünk!

Rozsnyóiné Margó

Forrás: Radó Polikárp OSB, *Szentek élete 1940*

Irgalmasság Éve

2015. március 13-án, megválasztásának második évfordulóján Ferenc pápa a Szent Péter bazilikában tartott pénteki nagyböjti szertartáson meghirdette az **Irgalmasság rendkívüli szentévé**t, mely most ez év december 8-án kezdődött. A televízió és rádió híradásaiból értesülhettünk, hogy a Szent Péter bazilika Szent Kapujának megnyitásával indult ez a rendkívüli szentév, ami 2016. november 20-án a Krisztus Király ünnepén fog zárulni.

Ferenc pápa a jubileumi évet meghirdető Bulláját- („Az irgalmasság arca” címmel) -2016. április 11-én az Isteni Irgalmasság Vasárnapján teszi közzé.

2015. december 13-án, Advent harmadik vasárnapján megnyitja a Római Székesegyház, a Lateráni Szent János Bazilikának a Szent Kapuját is. A pápa továbbá elrendeli, hogy minden részegyházban is az egész Szentév során álljon nyitva egy hasonló Irgalmasság Kapuja. Külön kiemeli, hogy a Jubileumot helyi szinteken is ünnepelni lehessen, „**mint az egész egyház szeretetközösségének a jelét.**” A Szent Kapun való átlépés segít felfedezni az Úr irgalmasságának mélységét, amely mindenkit befogad és mindenkit személyesen megszólít. A Kapun történő átlépéssel az isteni szeretet részévé válva, képesek leszünk elhagyni a félelmeinket és könnyebben gyakoroljuk majd a mások iránt irgalmasságot.

A Kalocsa-Kecskemét Főegyházmege részéről Dr. Bábel Balázs érsek úr ezt Kiskunfélegyházán december 8-án a Sarlós Boldogasszony templomban nyitotta meg.

Kerekegyházán ugyanez 2015 Adventjének harmadik vasárnapján történt meg, amikor is az adventi koszorú harmadik gyertyájának meggyújtásával egy időben Jézus irgalmasságának képe előtt is gyertyát gyújtottunk./Kérjük kedves testvéreinket, hogy az ide kihelyezett irgalmasság képecskékből mindenki vigyen haza magával, hogy otthon is mondani tudják „az Isteni Irgalmasság Rózsafüzéréit!”/

A jövő évben megjelenő Bulla három fő részből fog állni: elsőben Ferenc pápa az irgalmasság fogalmát tárgyalja, második részében gyakorlati javaslatokat tesz és végül a harmadik részben néhány felhívással él. Bulláról a megjelenését követő újságunkban fogunk majd részletesebben beszámolni.

id. Rozsnyói Z.

Forrás: Vándor Evangélium X. évfolyam imafüzete

Ki az, ki irgalmas?

Ferenc pápa 2016-ot az Irgalmasság évének nyilvánította. Érsek atya tartalmában mély, előadásmódjában könnyed, az Irgalmasság szent évéhez kapcsolódó tanítását foglalom össze az alábbiakban. Jézus egyik legcsodálatosabb példabeszéde az irgalmas szamaritánusról szóló történet, amely a megbocsátással kapcsolatos. Korábban azt gondoltuk, ha jön egy koldus, adunk neki valamit, akkor ezzel az irgalmasság cselekedetét gyakoroljuk. Érsek atya rámutatott, hogy ez csupán egy jócselekedet, de még nem irgalmasság. Ugyanis a példabeszédben szereplő összevert ember zsidó volt, akik évszázados harcban álltak a szamaritánusokkal vallási okokból. Vagyis ellenségével szemben volt irgalmas. A megbocsátásban az is benne van, hogy felejtünk. Isten irgalma is hasonló. A Szentírásban is benne van, ha Isten megbocsátja bűneinket, akkor úgy kezeli, mintha meg sem történtek volna, tehát nekünk is így kell cselekednünk. Isten az őszinte bűnbánó embernek mindig megbocsát, ahogyan nekünk is kell, a Biblia szerint hetvenszer hétszer. A kereszténységnek a legnehezebb és legmagasabb rendű tanítása a megbocsátás, a többi világvallás nem is ismeri. Nem az emberi természetünkből fakad a megbocsátás, sőt ellenkezőleg, háromszor- négyszer adjuk vissza a bántásokat, lásd Lúdas Matyi. Majd a következő kérdéssel folytatta: Hogyan tudunk mégis megbocsátani? A Szentírás erre a kérdésre is ad megfelelő választ. Jézus a Mennyei atyától kapja erre az erőt. Mi pedig Tőle, mikor így buzdít: „Legyetek tökéletesek, mint a ti Mennyei atyátok...!” Mely tökéletesség ugyan nem elérhető számunkra, de mint eszmény, igen. Jézus erre is példát ad a kereszten, szavai: „Uram, bocsás meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” Nekünk ezt nehéz megtennünk, de fontos különbséget tennünk az eszmény és a megvalósulás közt. A keresztény eszmény nagyon szép, de nehezen nővünk fel hozzá. Érsek atya hangsúlyozta: a megbocsátás és a kiengesztelődés a feladatunk, szavainkra, tetteinkre vigyázzunk. Példát a Jakab levélből hozott: ahogyan egy szikra lánggra tudja lobbantani a nádat, úgy az emberi rágalmozó, gyalázkodó szó romboló hatása a közösségre. Szintén Jakab apostoltól idézte: aki szavában nem vét, az erős férfi. A Szentatya az irgalmasság évében felsorolja az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit. Egyre aktuálisabbá válik Jézus tanítása: „Éhes voltam, és ennem adtatok, szomjas voltam, és innom adtatok...”, hiszen a világban nagyon sok az éhező és a tiszta ivóvízhez sem jutó ember. A katolikus egyházon belül a caritas szervezetten látja el a segítségadást. Tehát nem esztelenül kell segíteni. A galatákhöz írt levél azt tanítja, tegyünk jót mindenkivel, főként hittestvéreinkkel. Érsek atya az aktuális európai helyzetről így vélekedett: ha Európa megőrizte volna keresztény mivoltát, nyugodtan megtehetette volna azt, hogy a keresztény menekülteket részesíti előnyben, akiket hitükért valóban régóta üldöznek otthonukban. Velük szót is lehetett volna értenünk, hiszen azonos értékrendben gondolkodnak mint mi, ugyanaz a világvallásuk. Különös gondot kell fordítanunk az irgalmasság lelki cselekedeteire is, mint a tudatlanokat tanítani, szomorúakat vigasztalni, bűnösöket meginteni, élőkért, holtakért imádkozni. Vigasztalni egy ponton túl csak úgy lehet, ha tudatában vagyunk, hogy van örök élet. A pusztán földi vigasztalás keveset ér, még a pszichológusok segítsége is, ha nincs mögötte hit. Vagyis vannak dolgok, amelyeket Istenhit nélkül nem lehet feldolgozni. Gyakorlati példákat hozott arra, hogyan is vigasztaljunk. Pl.:figyeljünk oda embertársainkra, akik bajban vannak. Sokszor nem is kell semmit mondani a betegágnál, csak jelen lenni. Felületes szavakkal vigasztalni nem szabad, annyit azonban mindenkor mondhatunk, hogy imádkozom érted. A megbocsátás egyik formája az is, ha nem hánytorgatjuk folyton a minket ért sérelmeket. Ha minden sértést és bántást tárolgatnánk szívünkben, lelkünkben, akkor egyszerűen nem bíránk elviselni, belehalnánk. Így tehát nemcsak kellemetlen, hanem adomány is a felejtés. Csodálatos a nyolc boldogság utolsó mondása: boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak. Ebben a feladat számunkra jutalmunk is, ha én megbocsátottam, bízhatok abban, hogy Isten nekem is irgalmaz. Persze ennek előfeltétele az egészséges bűntudat. Az irgalmasság arca című pápai bulla részletéből az egyház irgalmas arcát ismerhettük meg Balázs atya felolvasásában. Befejezésül a Főpásztor nyájának azt javasolta, kezdjük az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek gyakorlását a közvetlen környezetünkön, ami nem is olyan egyszerű feladat, jegyezte meg humorral. Majd ezek után kérdésekkel tarkított kötetlen beszélgetés következett. A világi elnök megköszönve a tanítást, agapéra invitált bennünket.

Kelemenné Bán Mária

**Krisztus Király ünnepe
(November 22.)
Vendégünk Bábel Balázs érsek úr**

1925 óta ünnepeljük Krisztust királyként, miközben a világi királyságok Európában megszűnőben voltak. A pápa akkor úgy fogalmazott, hogy előbb utóbb minden királyság megszakad, véget ér, de Krisztus királysága nem ér véget sosem. Utalva ezzel Jézus és Pilátus közötti párbeszédre, ahol Jézus egyértelműen kimondja, hogy az Ő királysága nem evilági, hanem lelki szellemi valóság, amely örökkön megmarad. Tanúságot tesz az igazság mellett, mégpedig Isten igazsága mellett, amely arról szól, hogy Isten örök terve nem szenvedhet kudarcot. „Mert Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy mindaz, aki benne hisz, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” Ezért biztosak lehetünk benne, hogy ez a világ célba fog érni, minden kudarc és látszat ellenére is!

Jézus Krisztus győz, Jézus Krisztus uralkodik és parancsol. Ahogy Jézus feltámadt a halálból, legyőzve ezzel az ember legnagyobb félelmét, a halált, úgy uralkodik a teremtett világon is. Hiszen ez a világ nem lehet magától, kell, hogy alkotója legyen! De a történelemnek is ura Isten, minden megtévesztő látszat ellenére is. Hiszen az általa adott értékrendet a francia forradalom alatt eltörölték, s most a bajban ismét egyre többen térnek be a templomokba imádkozni. Mert pontosan érzik, hogy senki más nem tud rajtuk segíteni, csak Isten. A végső időkben, amikor meglátjuk az égen a kereszt jelét, ugyanígy hozzá fogunk futni.

Kereszttségünkben „Krisztushoz tartozóvá” lettünk, krisztusi ember lettünk. Úgy kell élnünk, hogy ezt példánkkal is tanúsítani tudjuk. Életünket igazítsuk Hozzá, döntéseinket, gondolatainkat, cselekedeteinket Ő járja át!

Lejegyezte: Kaldenekker Olivér

EGYÜTT A PIARISTÁK...

2015. november 6-7-én találkoztak a budapesti, a szegedi, a gödi, a sátoraljaújhelyi, a mosonmagyaróvári, a nagykanizsai és a váci piarista intézmények tanárai és néhány kiválasztott piarista diák, hogy a kecskeméti Piarista iskola Czollner téri intézményének területén szellemileg és lelkileg gyarapodjanak a Piarista Pedagógiai Napok keretében. A két nap a „Tanulásra nyitottan” szellemében telt. Körüljártuk a témát, csodálatos előadásokat hallgatva, csoportban való beszélgetések és egyéni találkozások keretében: milyen legyen a tanuló diák, a tanuló pedagógus, a tanuló iskola és a tanuló szerzetes közösség? Nagy a felelősségünk nekünk, tanároknak, hiszen Kalazanci Szent József szavaival élve: „Az Igazság munkatársai vagyunk.” Az Igazság szeretné feltárni magát és rajtunk keresztül kitérni a gyermekekre! Számomra a két nap legmeghatározóbb élménye a Piarista közösséghez tartozás megélése volt. Nagy öröm volt együtt lenni az ország más területeiről érkezett kollégákkal és megerősödni a közös küldetésstudat fontosságában!

Labancz Zsolt, a magyarországi Piarista rend tartományfőnökének mondatai: *„Kedves kollégák, köszönöm azt a sok és értékes munkát, amelyet gyermekek és diákok, kicsinyek és nagyok javára végeztek Kalazanci Szent József nyomdokain. Kívánom, hogy mindig tudatában legyetek áldott ez a szolgálat! És áldott az a személy, aki tanulékony lélekkel nap, mint nap a rábízottak mellé szegődik, hogy segítse teljes személyiségük kibontakozását.”*

Szeretném megismertetni az olvasókkal a Piarista Szerzetesközösség

KÜLDETÉSNYILATKOZATÁT

Evangelizare educando – A nevelés által evangelizálunk

Együttműködő közösségekben, fejlesztő közeget alkotva, hatékony segítséget nyújtani a ránk szorulóknak és hozzánk fordulóknak abban, hogy kibontakoztassák teljes emberségüket, érett személlyé váljanak.

JÖVŐKÉPÜNK

Oázis akarunk lenni a körülöttünk élők számára közösséggel, iskolával, templommal.

A teljes emberré válás tanulása az életünk legmeghatározóbb vonásai:

- tanulunk élni és együtt élni, tenni és együtt dolgozni
- és tanuljuk annak a tapasztalatát, hogy az életünk és emberi kibontakozásunk Isten ingyenes ajándéka

Közösségünk a szeretet iskolája, ahol tanuljuk a kommuniót, a Jézus Szentlelke által teremtett közösséget

- amely a bizalom és elfogadás helye,
- ahol a tagok szembe tudnak nézni önmagukkal és a közösség helyzetével,
- ki tudják mondani és el tudják fogadni az igazságot magukról és a közösségről,
- felelősséget vállalnak magukért és a közösségért,
- tudnak segítséget kérni és adni,
- és ezáltal szabadabban tudják kutatni egyénileg és közösen, hogy Isten milyen közösségre hív, és milyen szolgálatra küld.

Szolgálatunk abban áll, hogy ezt a közösen megélt éltető tapasztalatot adjuk tovább a környezetünknek:

- helyi és országos szinten egyházi és világi közösségeknek és tagjaiknak,
- érzékeny figyelemmel megnyílván a szegények és kicsinyek felé: mindazok felé,
- akik leginkább rászorulnak erre a tapasztalatra, és akiktől mi is tanulunk.

Élő kapcsolatban vagyunk a környezetünkkel:

- helyi közösségeink, iskoláink és templomaink életet árasztó központok:
- a rendtartomány közösségek és iskolák élő hálózataként működik
- élő kapcsolatban vagyunk az egyetemes Renddel.

Iskoláink

- magját keresztény közösség alkotja:
- törekszenek a kalazanciusi iskolát követve mindenki számára nyitottnak lenni, sokféle diákot képesek befogadni:
- diákjainkat személyesen kísérjük, egyéni tanulói utakat nyitunk előttük, közösségben, együttműködésre és szolidaritásra neveljük őket.

Vonzó az életünk, mert élet fakad a közösségünkben,

- ezért nő a hivatások száma,
- szívesen csatlakoznak hozzánk világiak is, akik akár tanárként, akár más hivatást végezve részesülni akarnak Kalazancius karizmájában:
- öregdiákjaink élő közösségekbe szerveződnek, közösségek meghatározó tagjai
- újabb iskolákat tudunk bevonni működési hálózatunkba
- tapasztalatainkkal segítünk egyházi és világi oktatási intézményeket hivatásuk jobb megélésében.

Az életünknek teret adó intézmények

- működése átlátható, tervezett, gazdaságos
- fenntartásuk biztosítva van, mert szolgálatunkhoz támogatókat nyertünk.

ALAPVETŐ ÉRTÉKEINK

- **Felelősségvállalás**
- **Együttműködés**
- **Önfejlesztés**
- **Rendezettség**
- **Igazságkeresés**

Benkő Mária

Keresztényen a honvéd főtisztek között

Bíró László katolikus tábori püspök, és Berta Tibor helynök urak felkérésére december 7-én meghívást kaptam a 2015 év végi Honvédtábornoki Klub rendezvényére. A magyar tábornokokat összefogó közösség meghatározott rendszerességgel találkozik a Stefánia Palotában, ami a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség reprezentatív központi intézménye. A felújított Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központ- a 19. század végén neobarokk stílusban épült egykori úri kaszinó, ad helyet többek között a Honvédtábornoki Klubnak is.

Stefánia palota

A rendezvény megnyitójában Berta Tibor püspöki helynök úr a karácsonyt váró adventi előkészületről beszélt. Keresztény körben mit jelent a karácsony és micsoda ellentmondás, Jézus nélkül karácsonyról beszélni. A lelki gyakorlatnak is beillő bevezető után felkért a tájékoztató megtartására. Az előadás, majd az ezt követő termékbemutató témája a magyar hungarikumok körében szereplő gyümölcs- és szőlőpárlatok előállítás volt. A tábornoki karon kívül, részt vett a rendezvényen Simicskó István honvédelmi miniszter államtitkáiraival, valamint a köztársasági elnök úr körében szolgáló tábornok is.

Kerekegyháza mellett a Duna-Tisza Homokhátság területén hasonló körülmények között élő és gazdálkodó emberek minden napi életében illesztett tevékenység bemutatását, élénk érdeklődés kísérte. Városunk hírnevét a termékbemutatóval kiegészítve, úgy gondolom méltó módon képviseltem, illetve elvárható módon öregbítettem.

Id. Rozsnyói Z.

Jótekonysági koncert

2015. december 11-én 18 órakor a Kerekegyházi a Móra Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola aulájában a Magyarfülpösi Szivárvány Szórványkollégium javára jótekonysági koncertet szerveztek.

A koncerten fellépnek: a Kerekegyházi Katolikus Énekkar és a Kerekegyházi Művészeti iskola tanárai és barátai.

fotó:Faragó Ferenc

Mikuláskor

Advent idejében az örömteli várakozás tölti el lelkünket, ilyenkor jólesik a másik ember közelsége, az együttlét. Az adventi gyertya ott ontja fényét, ahol az emberek keresik egymás társaságát, az életük nem öncélú, önös érdekeinken túllépve a többség, vagy a másik érdekére figyel. A gyertyák fénye jelképezi, hogy van híd ember és ember között, a bizalom összeköt.

Ilyen tartalmas együttlétben volt részünk a második adventi vasárnapon a szentmise után. Lelkes hitoktatóink megszervezték az érdeklődő családok számára a délelőtti együttlétet. Gyerekek és felnőttek közösen előadtunk egy bábjátékot, amely szent Miklósról és jó tetteiről szólt.

A gyerekeknek lehetőségük volt rajzolni, kicsit összebújva diskurálni. Mi szülők is nagyon élveztük a játékos együttlétet.

Méltó alkalma volt a második gyertyagyújtásnak, hiszen a remény olyan lángot gyújt a lelkünkben, amelynek fényénél megtaláljuk lelki békénket és melegénél közelebb kerülünk egymáshoz.

Szabó Marianna

Adventi lelki gyakorlat gyerekeknek

December 11-én, pénteken a negyedik évfolyam hittanosaihoz egy szerzetes nővér érkezett. Átvonultunk a Szent Imre otthonba. Miután a szerzetes nővér bemutatkozott, beszélt az öltözékéről és a szerzetesi életről. Elmondta, hogy ő az Úr Jézus jegyese. Az ujján egy karikagyűrű volt, amely szintén ezt bizonyította. Miután elfogytak a kérdéseink, adventi feladatlapot kaptunk, és most már Teréz nővér kérdezett minket. Éneket is tanultunk: Kicsiny kis fényemmel világítani fogok... Ez a fény a mi szívünkben Jézus szeretete.

Mindannyiunk számára nagy pillanat és élmény volt ez a találkozás. A végén a kedves nővér mindenkit megdicsért. Ernő atyától pedig szentképet kaptunk Szerintem ez örökre megmaradó élmény volt.

Dézi Napsugár 4.b

Adventi kézműves foglalkozás

Ez év december 5-én a kerekegyházi Szent Imre Otthonban kézműves foglalkozást szervezett az egyházközség. Ennek keretében adventi naptárt, mécses tartót és egyéb dolgokat is lehetett készíteni. Ezeket főképp papírból készítettük. A hitoktatók vezetésével kb. 30-40 fő vett részt a foglalkozáson. A foglalkozást megelőzően egy történetet adtak elő a nyolcadik osztályos hittanosok, amely manókról szólt. Mindenkinek nagyon tetszett, és jókedvűen telt a délelőtt.

Bodor Iván

A verbita szerzetesek előadása

December elején Kerekegyházára jött két verbita szerzetes atya. A Szent Imre Otthonban tartottak előadást a hetedik-nyolcadik osztályos hittanosok részére, ami a verbita szerzetesek életéről, munkásságukról szólt. A verbiták főleg misszióval foglalkoznak szerte a világban. Küldetésük az, hogy hittérítéssel foglalkozzanak. Sándor és Tamás atya tartották ezt az előadást, melyre egy diavetítéssel is készültek. A diavetítés az adventi időszakról és a Mikulásról szólt. Az előadás végén Tamás atya lengyel nyelven mondott áldást.

Bodor Iván

Hálaadó ima szilveszterkor

Az év utolsó estéjén oly sok mindenért szeretnék Uram neked hálát adni, ami kaptam tőled az egész év folyamán. Köszönöm, hogy nem engedted el kezem, mindig a jó úton vezettél. Köszönöm neked az egész teremtett világot, melyet mindannyiunk javára alkottál. Hálát adok, hogy a világ ezeryi jelében felismerlek téged.

Hála neked Uram az emberekért, a szomorú arcú testvérekért, a jókedvűekért, és azokért is, aki nem tudják, hogy őket is szeretem, és talán nem is sejtik, hogy most ő értük is imádkozom.

Hála neked Uram, mindenkiért! Hála egyszülött Fiadért, Jézus Krisztusért, aki elhozta, és a szívünkbe írta az örömet, és a boldog nyugtalanságot, aki azt akarja, hogy megosszuk másokkal boldogságunkat, a szeretet közösségében.

Hála neked Uram magyar hazánkért, és hála Anyaszentegyházunkért, melynek tagja lehetek! Segítsd meg hívő magyar népedet!

Köszönök Istenem mindent, amit Tőled kaptam, hiszem, hogy ez a teljesség, minden: az irgalom, a szeretete, és az élet.

Köszönöm a bánatot és a gyötrődést is, mert ez még jobban hozzád kapcsol.

Uram, köszönöm ünnepeimet, örömeimet. Köszönöm, hogy ma este is örülhetünk, énekelhetünk és táncolhatunk a te dicsőségedre.

Uram köszönöm az egyszerű hétköznapiakat, a szokásos jeleket, hangokat, melyek irányítják hétköznapijaimat, de amelyek végül is a te hangod, és hozzád vezetnek.

Köszönöm Uram, hogy mindig válaszolsz és megvigasztalsz. Szeretnék hálát adni egész évi munkámért és küldetésemért, rám fordított figyelmedért és végtelen nagy türelmedért, azért, hogy vársz rám, és örökké szeretsz.

Kérlek Uram, légy velem az újesztendő során is, fogd a kezem, vezess a jó úton, adj bátorságot az élet terheihez, adj vidám és nyílt szívet. Ámen.

Álljon itt egy vers mindannyiunk örömére Szirtes Mária testvérünk ajánlásával!

Ady Endre:

A Jézuska tiszteletére

A született Jézus,
Ez igézetes gyermek,
Áldja meg azokat,
Kik a szívünkbe vernek
Mérges szuronyokat.

Áldassanak bennünk
A kifeslett vér-rózsák:
Bánat, kín, szenvedés,
Mert Jézus volt a Jóság
S a nagy, szent türelem.

Csengessünk csengőkkel,
Szeressünk szeretettel,
Örüljünk, ha sírunk,
Ha ránk tör minden ember
S ha álul bántatunk.

A született Jézus
Született így s kívánta,
Hogy ez legyen az üdv:
Minden hívság kihányva
Életünk gömbiből.

Horváth Ilona Judit

Az újjászületés Karácsonya

Azt mondd; félelemtől sápadt a hajnal arca,
s könnyáztatta napjaitok nyomorúsága koronázza,
mit teremtett emberi értelmek,
s a káosz lélekvesztőiben bolyongó énekek
szélbe hajítja a meggyalázott igazság hamvait,
baljós életek örökül hagyott, elnyűtt láncait?

Én azt mondom; a Fény a mi reményünk,
s felnőhet kisdéd emberségünk
a természet ereiben duzzadó hit bölcsőjében,
s szárnyat bonthat virágzó lelkének tavaszi énekében,
ha az örökkévaló élet fenneni Apostola
tűzvirágot fest a felkelő Nap orcájára!

Azt mondd; hogy a karácsonyi vártán,
magányosan tűröd az idő szorítását,
s az éjféλι mise harangzúgása
lidérces álmot hoz kietlen világodba,
s az éj sötét árnyainak hideg érintése
halálos métely, - menekülnél, de merre?

Én azt mondom; engedd, hogy szeresselek,
s melengessem lelked, üdvözítő angyalok születésében!
Engedd, hogy az Egyetlen öltöztesse ünnepi díszbe szíved,
s zenge csendje kíséren a boldogság szentélyébe,
hol égi barátok lillanó fénye ölel, s elvezet sorsod ösvényéhez,
s ott a szüntelen virágzó életfa gyümölcsét megízlelheted.

Isten mondja; Te vagy felemelkedésed megváltó ereje.
Örömhözó tetteid szépsége, tűzködő édenünk fénydere,
s daloló lelked szárnyalása, istenségem teremtő tere.
Mozdul a Föld, s új igazságok születnek a hajnali pír erényeiben,
s ha szeretetek szeretete szeretetet lehel az élet szentségének lángereibe,
s igazul cseng napjaitok sora, aranykoszorúval dicsőítem megtértetek!

Egyházközségi Zarándoklat Csíksomlyóra

2016. május 12-16 között Pünkösdkor, egy erdélyi körút keretében Csíksomlyói zarándoklatot szervez Kerekegyházárról egyházközségünk.

Balázs atya kérésének tettünk eleget, amikor elkezdjük a zarándoklat szervezését. Ebben az időben több százezeren kerekednek útra, hogy meglátogassák Erdély szívében a Somlyói Szűzanyát, Kárpáthaza patrónáját. A vallásos székely ember fiának mutatva mondja: Nézd, fiam, ott van a szent hegy, Somlyó hegye. Annak lábánál van a Segítő Szűz Mária temploma."

A négy éjszakás öt napos útra tervezett zarándoklatunk keretében többek között ellátogatunk a Görgényi- és a Kelemen havasokba, Marosvécsre a Kemény kastélyba, (Wass Albert) Gyergyószentmiklósán az örmény templomba, megnézzük a Gyilkos tavat és a Békás szorost. A búcsúról hazafelé jövet Marosvásárhely és Gyulafehérvár után, bemegyünk a tordai sóbányába, Torockón megcsodáljuk a Székelykövet, Kolozsvár nevezetességeit és a körösfői kazettás ref. Templomot. A több mint 1800 kilométeres út kapcsán utunk fő célja természetesen Pünkösdkor a Csíksomlyói Búcsú, papi lelki vezetéssel!

A szálláshelyek és a szállító busz foglalása, valamint az út programjának összeállítása megtörtént. Szállásokon (Gernyeszegen a „Grand Lion” szállóban, Torockón a Panoráma panzióban) reggelit és vacsorát kap a csoport. Résztvételi díj felnőtteknek 45 ezer Ft. Gyermekeknek 35 ezer Ft/ fő. Jövő év elején, már egészen részletes programot fogunk az érdeklődők kezébe adni.

Úgy gondoltuk időben jelezzük egyházközségünk híveinek a tervezett zarándoklatunkat, hogy egyrészt a jövő évi programjukat ehhez tudják igazítani, másrészt a résztvételi díjat össze tudják spórolni. A létszám biztosítása érdekében a környező településeken is meghirdetjük ezt a lehetőséget. Érdeklődni, illetve jelentkezni a kerekegyházi plébánián lehet!

id. Rozsnyói Zoltán

A zárandok Egyház tagjai megajándékozták közösségünket lelki kincseikkel, amelyet hálás szívvel adunk közre.

Vonattal Csíksomlyóra

Többször voltam már zárandokúton, és minden alkalommal más kegyelmeket kaptam. A csíksomlyói négynapos volt a Boldogasszony zárandokvonattal.

Amikor kigördült a vonat a pályaudvarról, a stúdió-kocsi rádióján keresztül megszólalt az „Indulj az úton, előre nézz, nem tántoríthat ezernyi vész” című énekünk.

Az ének utolsó sora minden versszaknál: „és az út végén Jézus fog várni.”

Ahhoz, hogy addig eljussunk, úgy érzem, a Szűzanya közbenjárását kell kérni, és én a csíksomlyói Szűzanyához a Napbaöltözött Asszonyhoz mentem fohászkodni, kérni a segítségét.

Nekem a zárandokutak a lelki feltöltődést, a hitem megerősítését, a hálaadást jelentik. Ebben segítségünkre voltak az atyák, köztük Görbe atya (a zárandokút egyik lelki vezetője) és Gyula atya.

Rövid idő alatt megismerkedtem zárandoktársaimmal. Igazi keresztény társaságban éreztem magam.

Utunk a székelyek földjén a gyönyörű erdélyi tájakon vezetett.

Amikor a máriaradnai kegytemplomhoz mentünk fel a Szűzanyához, énekeltünk, és én határtalan boldogságot éreztem a szívemben. Szerettem volna magamhoz ölelni minden zárandoktársamat. Erre a gyimesfelsőlaki csángó fiatalokkal való találkozás alkalmat is adott.

A búcsú napján az ünnepi szentmise a hegyyeregben olyan lelki élmény volt, melyet nagyon nehéz szavakba önteni. Az imák, énekek szárnyaltak a Szűzanyához. Zengett az egész hegyoldal, messzire elszállt a többszázezer zárandok hangja. Áradt a kegyelem, simogatott a Szentlélek, akit Jézus küldött nekünk segítségünkre.

Hazautazás közben folytatódtak a lelki programok, élménybeszámolók, tanúságtételek.

Sok ember munkája segítette, hogy testünk, lelkünk épüljön, gyarapodjon, és majd ebből merítsünk erőt itthon a hétköznapi nehézségeiben. Mindezért köszönet a szervezőknek, a Misszió Tours munkatársainak.

Gengeliczki Éva

Zarándoklat a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén

2015

Budapestre a Normafán lévő Szent Anna rétre mentünk, hogy a Világ Győzelmes Királynője engesztelő kápolna felépítéséért a törékeny világ békéjéért és nem utolsó sorban magunkért, családjainkért, egyházközségünkért könyörögjünk. Kérjük a Szent Szűz közbenjárását, hogy ebben a válságokkal teli világban Szent Fiának segítségével mutasson kiutat. Fogadja el engeszteléseinket és világítsa meg az egyházi- és világi előljáráóságainkat, értsék meg, miért van most különösen nagy szükségünk a Szent Anna réti engesztelő kápolnára.

Ünnepi szentmise délután 13 órakor kezdődött, amit Mészáros Domonkos OP. valamint Szegedi László atyák közreműködésével Kemenes Gábor atya mutatott be. Homiliájában arról beszélt, miért volt és van szüksége Jézusra a világnak? Arról beszélt, hogy nekünk, maradék keresztényeknek meg kell értetnünk az emberekkel, hogy Jézus nélküli életük előbb utóbb válságba, majd szakadékba kerül.

Az anyagi világ kísértései egyre jobban eltávolítanak Istentől, márpedig nélküle elveszítjük kereszténységünket. Az engesztelő kápolna felépítésért könyörgünk? Jól tesszük, de először a bennünk lévő kápolnánkára fordítsunk figyelmet, majd ha ezzel készen leszünk, akkor kezdjük téglához nyúlni. Vegyünk példát a Szűzanyáról, próbáljuk megérteni, hogyan épített magában „kápolnát” a születendő Istengyermekének. Fogadjuk el és engedjük, hogy bennünket is felkeressen a Gábrriel főangyal és bennünket is megkérhessen, illetve felszólíthasson Jézus befogadására. Advent második hetében már megtisztult szívvel és lélekkel készülünk karácsonyra. Várakozásunkat fokozatosan sikerül elszakítani a világi dolgoktól és Mária engedelmisségével engedjük, hogy már most bennünk élhessen a születendő Kiseded.

A szentmise közben szokatlan jelenséget látunk. Itt a Szent. Anna réten, bennünket zarándokokat körülvevő ködös, borongós időjárás, szinte valószínűtlen módon egyik pillanatról a másikra megváltozik, rövid időre kisüt a nap. Döbbenet látjuk, hogy a felállított sátor alatt az oltáron lévő fatimai Szűzanya szobrot, mint egy reflektor fénye világítja meg. A jelenség mindenkinek feltűnik, a miséző papok nem értik az egymás között sustorgó emberek viselkedését. Néhány perc után visszatér a korábbi állapot, kellemetlen hideg szél kíséretében köd borul a tájra.

A megszokottól eltérő különös nyugalommal indulunk haza, amikor mellénk szegődik egy teljesen idegen ember és az általa megélt csodáról beszél. Eszembe jut az emmausi történet, elkezdem vizsgálni a jövevény átszellemült arcát és akaratlanul is Jézust próbálom felfedezni az emberben.

Ezen a napon Isten kegyelméből különösen szép ajándékot kaptunk, nem mintha megérdemeltük volna, de a kegyelem nem érdem kérdése. Így utólag többszörösen is hálás vagyok, hogy többedmagammal elfogadtuk a zarándoklatra történő „invitálást”

id. Rozsnyói Z.

A kis Jézus megszületett, örvendjünk!
Elküldötte ő szent fiát Istenünk!
Betlehemben fekszik rongyos jászolban,
azért van oly fényesség a városban.

Eleibe térdepelünk mindnyájan,
örvendezve énekelünk vígságban!
Dicséretet mondunk égi Atyjának,
ajándékot adunk ő szent fiának.

„Fel nagy öröme, ma született, aki után a Föld epedett, Mária
karján égi a lény, isteni kisdéd Szűznek ölen.”
(Gárdonyi Géza)

Istentől megáldott, békés Karácsonyt, kegyelmekben és
szeretetben gazdag, boldog Új Évet kívánok
minden kedves kerekegyházi lakosnak.
Balázs atya

Kedves Olvasó!

Ismét elérkezett karácsony ünnepe. Örüljünk hát, hogy megszületett a megváltó, s visszaköltözött általa világunkba a remény. Ezzel az örömteli hírral ülünk a családi asztalhoz, együtt imádkozva Jézus szeretetének lángjánál.

Mindannyiunknak kívánom, hogy ne veszítsük szem elől a karácsony elmúltával se a fényt, a betlehemi csillagot. Őrizzünk meg magunknak minél többet az ünnepből. Vigyük magunkkal a karácsony fényeit, építkezzünk évezredes értékeinkből a hétköznapokban is.

Márai Sándor gondolataival kívánok minden Úr Lelke olvasónak áldott, békés Karácsonyt és boldog újesztendőt!

"Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. (...) Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás."

dr. Kelemen Márk
polgármester

Házás Hétvégés Lelki nap

Pár héttel ezelőtt meghívást kaptunk kedves barátainktól, hogy vegyünk részt több Házás Hétvégés párral együtt, a Szent Imre Otthonban rendezett Lelki napon.

Örömmel döntöttünk mellette, mert Advent 1. hétvégéjére esett és így a lelki töltekezéssel együtt igazán szép, hívogató indításnak tűnt a közelgő ünnepre készülve.

A szervezők a programot a Ferenc pápa által meghirdetett irgalmasság évéhez igazították. 3 atyával és 12 párral közösen eltöltött napunk az irgalmasság, megbocsátás, kiengesztelődés jegyében telt. A teamben résztvevő házaspárok őszinte, nyílt bevezetőiben saját életük példáit tárták elénk,

megmutatták, hogy az irgalmasságot a hétköznapiakban hogyan éljük, gyakorolják házastársukkal szemben, hogyan hat a hozott családi minta megbocsátási képességünkre. Jenei Gábor és Ruskó Norbi atya a Szentírásron keresztül világították meg a téma fontosságát, saját gondolataikkal és általuk megélt szituációkkal mutatták be saját életük nehéz helyzeteit Istennel és embertársaikkal kapcsolatban.

Ferenc pápa szavaival: „...ezt a szentévet azért kapjuk, hogy megtapasztaljuk életünkben Isten megbocsátásának édes-finom érintését, az ő mellettünk való jelenlétét és közelségét, főleg akkor, amikor leginkább szükségünk van rá.”

Viszont nem várhatjuk el Istentől, hogy megbocsásson, míg mi neheztelünk valakire.

„és amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket” (Mk 11,25)

A délelőtti bevezetők és párbeszédok, a közös ebéd után Szabó Józsi atya vezetésével szentségimádás következett a kiengesztelődésre fókuszálva, majd szentmisével zártuk le a napot. Szent elhatározással és gyöngyökkel a zsebünkben tértünk haza a családi tűzhely mellé.

Kedves Atyák és Párok! Köszönjük az együtt töltött idő örömét! Deli Vid és Marika

Deli Vidné

Tanúságtétel

Kovács Ákos sokak által támadott tanúságtétele:

...

- A nőknek nem az a dolguk, hogy ugyanannyi pénzt keressenek, mint a férfiak. Én így érzem.

- Nem az a dolguk?

- Nem az a dolguk.

- Mi a dolguk a nőknek?

- Hát, mondjuk a női princípiumot beteljesíteni, nem? Hogy mondjuk valakihez tartozni. Valakinek gyereket szülni.

...

(princípium jelentése: alapelv, vezérelv, alap gondolat, kezdet, alap-ok, ősök, irányelv)

Adventi lelkigyakorlat 2015. december 18.

Lelkigyakorlatunkat idén Földi Tibor, ladánybenei plébános atya tartotta. Bevezetőjében felhívta a figyelmünket arra, hogy az Úr érkezésének ideje bármikor eljöhét, személyes életünkben is bármikor bekövetkezhet, hogy az Isten magához szólít bennünket. Fogadhatjuk ezt úgy is, mint az a katona, aki több évi háborús szolgálat után végre eltávozási engedélyt kap, hazamehet valódi otthonába. Nem kell elkeserednünk, inkább kérjük, hogy az eltávozott imádkozzon értünk, akik még a földi nehézségekkel harcolunk. Ferenc pápa december 4-én kelt felhívásában figyelmeztetett, hogy a Biblia olvasásától jutunk élő hitre, az Ige élő kovásza nélkül nem lehet hitünk, csak intellektuális vagy érzelmi élményeink. A Medzsugorjében megjelenő Szűzanya is mindig kéri gyermekeit, hogy imádkozzanak, hogy az Isten imádságos oltára megteljen kegyelmi kincsekkel, amit Isten segítségként kioszt a szükségét szenvedők között.

Tibor atya ezután egy érzékletes jelenetben mesélte el, hogy milyen lenne, az a bírósági tárgyalás, amikor a Jó Isten az első emberpár bűnei fölött ítélkezne. Isten igazságos és abszolút becsületes bíró, nem részrehajló, nem megvesztegethető. Az ember bűnössége a Sátán szerint nyilvánvaló, a büntetés pedig a Biblia szerint: halál, mert aki a Sátán zsoldjába szegődik, csak azt kaphatja, amit ő adni tud, az pedig a halál. Az ember megmentésére Jézus siet, aki önmagát, saját életét áldozza fel az ember életéért. Ő viseli el az embert sújtó büntetést, menti meg a kárhozattól, ami az Istentől való elszakadás következménye. Jézusnak ez az elhatározása válik valóra abban a pillanatban, amikor „eljön az idők teljessége”, és az emberi történelemből a Fia.

Tibor atya érzékletes, láttató stílusát ebben a rövid cikkben lehetetlen visszaadni. A főbb gondolatokat tudtam csak rögzíteni, de élményszerű, megragadó előadását csak azok élvezhették, akik személyesen vettek részt a lelkigyakorlaton. Ez is ösztönözzön minket, hogy minél többen vegyünk részt ezeken a lelki élményeket nyújtó alkalmakon, mert ezekből a gondolatokból sokáig táplálkozhatunk.

Lejegyezte: Mongyi Kornélia

Adventi lelkigyakorlat 2015. december 19.

A második lelkigyakorlatos estén Tibor Atya, Szent II. János Páltól idézte a következő gondolatokat: Mi az egyház legfontosabb feladata a III. évezred küszöbén?

Sokféle feltételezés, elképzelés helyett a legfontosabb- visszatérni az igéhez, hogy az Ige nyisson meg minket a szentléleknek. Ezért fontos a Szentírás olvasása. Csak hittanos ismereteink vannak. Élő hit nélkül teljes kudarcra vagyunk ítélve. Az átlagos katolikus ember nem tud idézni a Bibliából. Napjaink véres, iszlám fanatikussai, egy buszt megállítva, az utasok közül, aki a koránból nem tud idézni, azt a helyszínen kivégzik. Vajon mi tudunk-e öt mondatot idézni a Szentírásból pontosan, fejből, vagy ahogy az angol mondja- szívből? Hitehagyottan bukdácsolunk kudarcainkban.

A medzsugorjei Szűzanya jelenéseknél a mindig mosolygó Szűzanya könnyes szeméit látva, megkérdezték Tőle a látványosok, mi az oka, hogy most nincs örömed és sírsz. A válasz,- mert elfelejtettétek a Szentírást, mert nem olvassátok, nem imádkoztatok a Szentírást. A Szűzanya kérése, hogy minden keresztény otthonban a Szentírás legyen kinyitva, hogy az Ige szólítsa meg a lelkiismeretünket. Egy kis házi oltár lehet alkalmas, gyertyával, kereszttel, rajta a nyitott Szentírással.

Amikor családot látogat Tibor Atya, akkor először szemével azt keresi, hogy van e feszület a nappaliban, ami összefogja a családot, ami a kapaszkodó. A másik, amit keres a nyitott Szentírás. Ne a polcon legyen a sok könyv között, mert akkor soha nem jut rá idő. Helyette, amit nem kell keresni, szembeötlik a plazmatv, amiből áramlik az ige, de nem fentről.

A jó református arról ismerhető fel, hogy rongyosra olvassa a bibliát, az igét, de a szentségeket nem ismerik. Mi katolikusok a hittanórán jól megtanultuk szentségeket, de az igét nem. Elő hit nélkül viszont a szentségek halottak.

2017-ben a reformátusok 500.-ik évfordulójukat ünneplik. Nekünk ez nem ünnep, ez gyásznap. 1517-ben a középkori egyház bűneit elismerve sem volt joga Luthernek ahhoz, hogy, kiszakadjon az egy testből és egy másik egyházat hozzon létre. Az irgalmasság éve arra is indít bennünket, hogy imádkozzunk az egységért.

Visszatérve a tegnapi esti lelkigyakorlaton elhangzottakhoz. A mennyei atya az igazságos bíró, a védő ügyvéd az Úrjézus, vádló a sátán. A tízparancsolat ismerete, a diák példa alapján, csak a beugró a vizsgálóhoz. Az ige nem ismerete, nem mentesít felelősségre vonástól. A bűn ára a halál, de a védőügyvédünk a számonkéréskor a mennyei atya egyszülött fia, akit valóságos emberként és valóságos istenként küldött el hozzánk a Mennyei Atya, a kisded Jézusban, amit egyre kevesebben hisznek.

Abban, hogy ez így van a kommunizmus, a liberalizmus játszotta a főszerepet az emberek legnagyobb lebutítását. Zanzásítva adják elő az adventi várakozást. Az ötágú csillag, ami kommunizmus és a sátán jelképe, ezek villognak az ünnepi fényekben. Az Úrjézus jele a hatágú csillag.

Az atya szólt a szegények segítségéről, ami csak úgy képzelhető el együttérzéssel, ha közöttük élénk és éreznék azok mindennapi szenvedését. Akkor tudnánk igazán karitás tevékenységet folytatni.

Lelkigyakorlatban hallhattunk még arról, hogy időt és fáradságot nem kímélve, itt a földi életünkben kell munkálkodni az életszentségünkön. Fáradhatatlanul kitartani az ige olvasásában, imádságban, a szentmisében, való részvételben, a jócselekedetek gyakorlásában.

Nem lesz nekünk mindegy, hogy hány %-os életszentséggel kerülünk a Mennyei atya elé, és ott jönni rá arra, hogy mi mindent érhattünk volna még el, vagy mulasztottunk el a földi életünkben, amit saját üdvösségünkért Isten dicsőségére tehattunk volna. Rövidebb vagy hosszabb lesz a lelki tisztulás, amin a lelkünknek rész kell majd vennie.

Kérjük már itt a földön a szentlélek segítségét, hogy tegye tüzessé a lelkünket a ránk váró feladatok megéléséhez. Az adventi várakozás ehhez adjon mindnyájunknak erőt, hiszen „akire sokat bíztak, attól sokat kérnek számon”. Ezt olvashatjuk az otthonunkban most már mindig nyitva levő szentírásban.

Tibor Atya köszönjük a hozzánk intézet szavaidat, amit nem tudtunk részletesebben lejegyezni, de az elmondottak minden mondata gondolkodásra indított bennünket, hitéletünk átértékelésére és mélyítésének szükségességére.

Isten áldása kísérje életedet, tartson meg egészségben, hogy még sokszor hallhassuk intő, tanító szavaidat.

Köszönettel a kerekegyházi egyházközség nevében.

Lejegyezte: Oreskó Gizella és Imre

Szállást keres a Szentcsalád

2015. évben is, az előző évek hagyományai alapján több csoportban végeztük a Szálláskeresés ájtatosságát. Az egyik képen a Senior házaspár csoport, a másikon a Szent Erzsébet imacsoprot látható, imádság közben.

Anyakönyvi hírek – November-December

Elhunytak:

Id. Halcsik András, Szendrő Imre, Pencz Mihályné Cserna Anna, Alt András,
Mezei Gézáné Dorcsák Julianna, Tóth József, Reibl Lászlóné Veszelszki Anna

Szentségekkel ellátva: 2 fő

Kereszteltek:

Szabó József, Jarai Dávid, Bakos Hédi, Viglási Gergő, Farkas Jázmin, Márkus Imre, Aszódi Zoltán

Szerkesztette: Kollár Balázs plébános, Kelemen Benedekné, Mongyi Kornélia, Weninger Antalné, Oreskó Imre, Kaldenekker Olivér,
Rozsnyói Zoltán és Margó, ifj Rozsnyói Zoltán, Kisjuhász Tünde

Köszönjük a beküldött írásokat!

Kerekegyháza Római Katolikus Egyházközség időszaki kiadványa 2015.
